

I

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna)

UREDBE

UREDBA SVETA (ES) št. 708/2007

z dne 11. junija 2007

o uporabi tujih in lokalno neprisotnih vrst v ribogojstvu

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 37 ter člena 299(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 6 Pogodbe morajo biti zahteve za zaščito okolja sestavni del opredelitve in izvedbe politik in aktivnosti Skupnosti, posebej z vidika pospeševanja trajnostnega razvoja.
- (2) Ribogojstvo je hitro rastoči sektor z nenehnimi inovacijami in iskanjem novih virov. Za prilagoditev proizvodnje tržnim pogojem je pomembno, da ribogojška industrija poskrbi za raznolikost gojenih vrst.
- (3) V preteklosti sta ribogojstvu gospodarsko koristila vnos tujih vrst in prenos lokalno neprisotnih vrst (npr. šarenke, pacifiške ostrige, lososa), zato je cilj politike v prihodnosti v največji možni meri povečati koristi, povezane z vnosom in prenosom, ter se istočasno izogniti spremembam ekosistemov, preprečiti negativne biološke interakcije, vključno z genetskimi spremembami, z avtohtono populacijo in omejiti širjenje neciljnih vrst ter škodljivih vplivov na naravne habitate.

(4) Invazivne tuje vrste so opredeljene kot eden izmed ključnih vzrokov za izgubo avtohtonih vrst in biološke raznovrstnosti. Člen 8(h) Konvencije o biološki raznovrstnosti (KBR), katere podpisnica je Skupnost, zahteva, da vsaka država pogodbenica, kolikor je to mogoče in primerno, prepreči vnos tistih tujih vrst, ki ogrožajo ekosisteme, habitate ali vrste, ali jih nadzira ali uniči. Na konferenci podpisnic KBR je bil sprejet Sklep VI/23 o tujih vrstah, ki ogrožajo ekosisteme, habitate ali vrste, s priložo, ki opredeljuje vodilna načela za preprečevanje, vnos in ublažitev učinkov takšnih tujih vrst.

(5) Prenos vrst znotraj njihovega naravnega območja razširjenosti na območja, kjer lokalno zaradi specifičnih biogeografskih razlogov niso prisotne, lahko predstavlja nevarnost za ekosisteme na teh področjih, zato bi prav tako moral biti vključen v to uredbo.

(6) Skupnost bi zato morala razviti lasten okvir za zagotovitev ustrezne zaščite vodnih habitatov pred nevarnostmi uporabe neavtohtonih vrst v ribogojstvu. Ta okvir bi moral vsebovati postopke analize morebitnih tveganj, izvedbo ukrepov na podlagi preventive in previdnostnih načel in, če je to potrebno, sprejem načrta ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih. Ti postopki bi morali temeljiti na znanju in izkušnjah, pridobljenih z obstoječimi prostovoljnimi programi, in zlasti na Kodeksu ravnanja pri vnosu in prenosu morskih organizmov Mednarodnega sveta za raziskovanje morja (ICES), Kodeksu ravnanja ter Priročniku postopkov za preučitev vnosa in prenosa morskih in sladkovodnih organizmov Evropske svetovalne komisije za notranji ribolov (EIFAC).

⁽¹⁾ UL C 324, 30.12.2006, str. 15.

- (7) Ukrepi te uredbe ne bi smeli posegati v Direktivo Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje ⁽¹⁾, Direktivo Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst ⁽²⁾, Direktivo 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike ⁽³⁾ in Direktivo Sveta 2006/88/ES z dne 24. oktobra 2006 o zahtevah za zdravstveno varstvo živali in proizvodov iz ribogojstva ter o preprečevanju in nadzoru nekaterih bolezni pri vodnih živalih ⁽⁴⁾.
- (8) Možna tveganja, ki bi lahko v nekaterih primerih imela daljnosežne posledice, so sprva opaznejša na lokalni ravni. Značilnosti lokalnih vodnih okolij v Skupnosti so lahko zelo različne, države članice pa imajo ustrezna znanja in strokovne izkušnje za ovrednotenje in obvladovanje tveganj za vodna okolja v okviru svoje suverenosti ali pristojnosti. Zato je primerno, da je izvedba ukrepov, predvidenih s to uredbo, predvsem odgovornost držav članic.
- (9) Treba bi bilo upoštevati dejstvo, da se pred premikom tujih ali lokalno neprisotnih vrst, ki morajo biti v varnih zaprtih ribogojških objektih, kjer je nevarnost pobega majhna, ne izvede predhodne ocene tveganja za okolje.
- (10) Kljub temu bi v primerih, ko tveganja niso zanemarljiva in lahko vplivajo na druge države članice, moral obstajati sistem Skupnosti za posvetovanja zainteresiranih strani in potrditev dovoljenj, preden jih izdajo države članice. Znanstveni, tehnični in gospodarski odbor za ribištvo (STECF), ustanovljen z Uredbo Sveta (ES) št. 2371/2002 z dne 20. decembra 2002 o ohranjanju in trajnostnem izkoriščanju ribolovnih virov v okviru skupne ribiške politike ⁽⁵⁾, naj zagotovi znanstveno svetovanje v omenjenih posvetovanjih, Svetovalni odbor za ribištvo in ribogojstvo, ustanovljen s Sklepom Komisije 1999/478/ES ⁽⁶⁾, pa naj zainteresiranim stranem svetuje na področju ribogojstva in zaščite okolja.
- (11) V nekaterih delih Skupnosti je uporaba nekaterih tujih vrst v ribogojstvu že dalj časa običajna praksa. Zato bi bilo treba dejavnosti na tem področju obravnavati diferencirano, kar bi pospešilo njihov razvoj in ne bi predstavljalo dodatne

upravne obremenitve, pod pogojem, da se lahko iz vira dobavi stalež, v katerem ni neciljnih vrst. Državam članicam bi bilo treba omogočiti, da na svojem ozemlju omejijo uporabo takšnih dalj časa uporabljanih vrst, če to želijo.

- (12) Nobena določba te uredbe ne preprečuje državam članicam, da z nacionalnimi predpisi urejajo hrambo tujih ali lokalno neprisotnih vrst v privatnih akvarijih in vrtnih ribnikih.
- (13) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽⁷⁾.
- (14) Zaradi večje učinkovitosti se za spremembe prilog I, II, III in IV k tej uredbi, potrebne za prilagoditev tehničnemu in znanstvenemu napredku, uporablja upravljalni postopek iz člena 30(2) Uredbe (ES) št. 2371/2002 –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

VSEBINA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITVE POJMOV

Člen 1

Vsebina

Ta uredba vzpostavlja okvir, ki ureja ribogojške prakse glede tujih in lokalno neprisotnih vrst, da bi ocenili in kar najbolj zmanjšali njihov možni vpliv, pa tudi vpliv vseh z njimi povezanih neciljnih vrst na vodne habitate ter tako prispevali k trajnostnemu razvoju sektorja.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za vnos tujih vrst in prenos lokalno neprisotnih vrst za uporabo v ribogojstvu Skupnosti, opravljen po začetku njene veljavnosti, določenem v členu 25(1).

2. Ta uredba se ne uporablja za prenose lokalno neprisotnih vrst v okviru držav članic, razen v primerih, kadar je na podlagi znanstvenega mnenja pri prenosu mogoče predvideti okoljska tveganja. Če je v skladu s členom 5 imenovan svetovalni odbor, je odgovoren za oceno tveganja.

⁽⁷⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

⁽¹⁾ UL L 175, 5.7.1985, str. 40. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2003/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 156, 25.6.2003, str. 17).

⁽²⁾ UL L 206, 22.7.1992, str. 7. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2006/105/ES (UL L 363, 20.12.2006, str. 368).

⁽³⁾ UL L 327, 22.12.2000, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Odločbo 2455/2001/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 331, 15.12.2001, str. 1).

⁽⁴⁾ UL L 328, 24.11.2006, str. 14.

⁽⁵⁾ UL L 358, 31.12.2002, str. 59.

⁽⁶⁾ UL L 187, 20.7.1999, str. 70. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2004/864/ES (UL L 370, 17.12.2004, str. 91).

3. Ta uredba obsega vse ribogojske dejavnosti v pristojnosti držav članic, ne glede na njihovo velikost ali lastnosti. Vključuje vse tuje in lokalno neprisetne gojene vodne organizme. Obsega vsa ribogojstva ne glede na vrsto vodnega medija.

4. Ta uredba se ne uporablja za hrambo okrasnih vodnih živali ali rastlin v trgovinah z domačimi živalmi, vrtnih centrih, ograjenih vrtnih ribnikih ali akvarijih iz člena 6 Odločbe Komisije 2006/656/ES z dne 20. septembra 2006 o določitvi pogojev zdravstvenega varstva živali in zahtev za spričevala za uvoz okrasnih rib⁽¹⁾ ali v objektih, opremljenih s sistemi za čiščenje odpadnih voda, ki ustrezajo ciljem, določenim v členu 1.

5. Ta uredba, z izjemo členov 3 in 4, se ne uporablja za vrste s seznama v Prilogi IV. Ocena tveganja iz člena 9 se ne uporablja za vrste s seznama iz Priloge IV, razen v primerih, če države članice želijo omejiti uporabo zadevnih vrst na svojem ozemlju.

6. Pred premikom tujih ali lokalno neprisetnih vrst, ki morajo biti v varnih zaprtih ribogojskih objektih, ni izvedena predhodna ocena tveganja za okolje, razen v primerih, če želijo države članice sprejeti ustrezne ukrepe.

7. Možno je, da bosta na podlagi novih znanstvenih informacij in nasvetov vnos in premik za uporabo v „zaprtih ribogojskih objektih“ v prihodnosti izvzeta iz zahteve za pridobitev dovoljenja iz poglavja 3. Pričakuje se napredek v znanstvenem razumevanju biološke zaščite modernih zaprtih sistemov, med drugim tudi na podlagi raziskav tujih vrst, ki jih financira Skupnost. Zadevno odločitev je treba sprejeti najkasneje do 31. marca 2009 po postopku iz člena 24.

Člen 3

Opredelitve pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve:

1. „ribogojstvo“ pomeni dejavnosti, opredeljene v členu 3(d) Uredbe Sveta (ES) št. 1198/2006 z dne 27. julija 2006 o Evropskem skladu za ribištvo⁽²⁾;
2. „odprti ribogojski objekt“ pomeni objekt, kjer se ribogojstvo opravlja v vodnem gojišču, ki od divjega vodnega gojišča ni ločen z ovirami, ki bi preprečevale pobeg gojenih primerkov ali biološkega materiala, ki bi lahko preživel in se naprej razmnoževali;
3. „zaprti ribogojski objekt“ pomeni objekt, kjer se ribogojstvo opravlja v vodnem gojišču, ki vključuje ponovno kroženje vode in je ločeno od divjega vodnega gojišča z ovirami, ki preprečujejo pobeg gojenih primerkov ali biološkega materiala, ki bi lahko preživel in se naprej razmnoževali;

4. „vodni organizmi“ pomenijo vsako vodno živo bitje, ki pripada kraljestvom živali, rastlin in enoceličarjev, vključno z vsemi deli, gametami, semeni, jajčeci ali propagulami posameznih primerkov, ki bi lahko preživel in se naprej razmnoževali;

5. „poliploidni organizmi“ pomenijo umetno izzvene tetraploidne organizme (4N). To so vodni organizmi, pri katerih je bilo število kromosomov v celicah spremenjeno s tehnikami manipulacije celic;

6. „tuje vrste“ pomenijo:

(a) vrsto ali podvrsto vodnih organizmov, ki se pojavlja izven svojega znanega naravnega območja razširjenosti in območja morebitne naravne razpršitve;

(b) poliploidne organizme in umetno ustvarjene hibridne vrste, ne glede na njihovo naravno območje razširjenosti ali morebitno razpršitev;

7. „lokalno neprisetne vrste“ pomenijo vrste ali podvrste vodnih organizmov, ki so zaradi biogeografskih razlogov lokalno neprisetne na območju znotraj njihovega naravnega območja razširjenosti;

8. „neciljne vrste“ pomenijo vse vrste ali podvrste vodnih organizmov, ki bi lahko škodovala vodnemu okolju in so naključno premaknjene skupaj z vnesenimi ali prenesenimi vodnimi organizmi; te vrste ne vključujejo organizmov, ki povzročajo bolezni in so zajeti v Direktivi 2006/88/ES;

9. „premik“ pomeni vnos in/ali prenos;

10. „vnos“ pomeni postopek, s katerim je tuja vrsta namerno premaknjena izven svojega naravnega območja razširjenosti za uporabo v ribogojstvu;

11. „prenos“ pomeni postopek namernega premika lokalno neprisetne vrste znotraj njenega naravnega območja razširjenosti za uporabo v ribogojstvu na področje, kjer pred tem zaradi biogeografskih razlogov ni obstajala;

12. „poskusni izpust“ pomeni vnos tujih vrst ali prenos lokalno neprisetnih vrst v omejenem obsegu za oceno ekološke interakcije z avtohtonimi vrstami in habitati z namenom preizkusiti predpostavke ocene tveganja;

13. „vlagatelj“ pomeni fizično ali pravno osebo ali subjekt, ki predlaga izvedbo vnosa ali prenosa vodnega organizma;

14. „karantena“ pomeni postopek, s katerim je mogoče vodne organizme in vse z njimi povezane organizme ohranjati v popolni izolaciji od okolja;

⁽¹⁾ UL L 271, 30.9.2006, str. 71.

⁽²⁾ UL L 223, 15.8.2006, str. 1.

15. „objekt za karanteno“ pomeni objekt, v katerem je mogoče vodne organizme in vse z njimi povezane organizme ohranjati v popolni izolaciji od okolja;
16. „rutinski premik“ pomeni premik vodnih organizmov iz vira, pri katerem obstaja nizko tveganje za prenos nečiljnih vrst in ki zaradi značilnosti vodnih organizmov in/ali uporabljane ribogojne metode, kot so zaprti sistemi iz točke 3 z reciklirano vodo, nima škodljivih ekoloških učinkov;
17. „nerutinski premik“ pomeni premikanje vodnih organizmov, ki ne izpolnjujejo pogojev rutinskega premikanja;
18. „država članica prejemnica“ pomeni državo članico, na katere ozemlje je vnesena tuja vrsta ali prenesena lokalno neprisotna vrsta;
19. „država članica pošiljateljica“ pomeni državo članico, s katere ozemlja je vnesena tuja vrsta ali prenesena lokalno neprisotna vrsta.

POGLAVJE II

SPLOŠNE OBVEZNOSTI DRŽAV ČLANIC

Člen 4

Ukrepi za preprečevanje škodljivih vplivov

Države članice zagotovijo, da so sprejeti ustrezni ukrepi za preprečevanje škodljivih učinkov na biološko raznovrstnost in zlasti na vrste, habitate in funkcije ekosistemov, ki bi se lahko pojavili z vnosom ali prenosom vodnih organizmov ali nečiljnih vrst v ribogojstvu, in za preprečevanje širjenja navedenih vrst v naravo.

Člen 5

Odločanje in svetovalna telesa

Države članice določijo pristojni organ ali organe, odgovorne za zagotovitev skladnosti z zahtevami te uredbe („pristojni organ(-i)“). Vsak pristojni organ lahko za pomoč imenuje svetovalni odbor, ki vključuje ustrezne znanstvenike/strokovnjake („svetovalni odbor“). Če država članica ne imenuje svetovalnega odbora, njegove naloge iz te uredbe izvaja „pristojni organ“ ali „pristojni organi“.

POGLAVJE III

DOVOLJENJA

Člen 6

Zahtevek za dovoljenje

1. Ribogojci, ki nameravajo vnesti tujo vrsto ali prenesti lokalno neprisotno vrsto, ki ni zajeta v členu 2(5), vložijo

zahtevek za dovoljenje pri pristojnemu organu države članice prejemnice. Zahtevke se lahko vložijo za več premikov, ki se izvedejo v obdobju največ sedem let.

2. Prošilec vlogi priloži dokumentacijo v skladu z okvirnimi smernicami iz Priloge I. Svetovalni odbor izda mnenje o tem, ali vloga vsebuje vse potrebne podatke, na podlagi katerih je mogoče oceniti, ali gre za rutinski ali nerutinski premik, oceni, ali je vloga sprejemljiva, ter svoje mnenje sporoči pristojnemu organu.

3. Pred iztekom veljavnosti dovoljenja je mogoče vložiti vlogo za novo dovoljenje in se pri tem sklicevati na prejšnje dovoljenje. Če ni dokazov o škodljivih učinkih za okolje, se predlagani premik obravnava kot rutinski premik.

Člen 7

Vrste predlaganih premikov

Svetovalni odbor poda mnenje o tem, ali je predlagani premik rutinski ali nerutinski, in o tem, ali je pred izpustom potrebna karantena ali poskusni izpust, ter svoje mnenje sporoči pristojnemu organu.

Člen 8

Rutinski premik

V primeru rutinskih premikov lahko pristojni organ odobri dovoljenje in po potrebi navede zahteve za karanteno ali poskusni izpust, v skladu s poglavjema IV in V.

Člen 9

Nerutinski premik

1. V primeru nerutinskih premikov se opravi ocena tveganja za okolje, kot je določeno v Prilogi II. Pristojni organ odloči, ali je za izvedbo ocene tveganja za okolje odgovoren vlagatelj ali neodvisno telo in kdo nosi stroške.

2. Na podlagi ocene tveganj za okolje svetovalni odbor pristojnemu organu poda mnenje o tveganju na obrazcu povzetka poročila, določenem v delu 3 Priloge II. Če svetovalni odbor ugotovi, da je tveganje majhno, lahko pristojni organ izda dovoljenje brez dodatnih formalnosti.

3. Če svetovalni odbor ugotovi, da je tveganje, povezano s predlaganim premikom vodnih organizmov, glede na del 1 Priloge II, veliko ali srednje veliko, ob posvetovanju s prošilcem preuči prošnjo, da ugotovi, ali so na voljo postopki ublažitve ali tehnologije, ki bi lahko zmanjšali stopnjo tveganja. Svetovalni odbor posreduje pristojnemu organu rezultate pregleda na obrazcu, predpisanem v delu 3 Priloge II, z razlago stopnje tveganja in navedbami razlogov za zmanjšanje tveganja.

4. Pristojni organ lahko dovoljenja za nerutinske premike izda le v primerih, ko ocena tveganja skupaj z blažilnimi ukrepi kaže nizko stopnjo tveganja za okolje. Vsaka zavrnitev dovoljenja mora biti primerno znanstveno utemeljena, če pa so znanstveni podatki še nezadostni, pa se upošteva načelo previdnosti.

Člen 10

Rok za odločitev

1. Prosilca se v razumnem času pisno obvesti o odločitvi za izdajo ali zavrnitev dovoljenja, v vsakem primeru pa najpozneje v roku šestih mesecev po dnevu, ko je vložil prošnjo, neupoštevajoč čas, ki ga prosilec potrebuje za predložitev dodatnih informacij, če tako zahteva svetovalni odbor.

2. Države članice podpisnice ICES lahko zahtevajo, da pred izdajo mnenja svetovalnega odbora prošnje in ocene tveganja glede morskih organizmov preuči ICES. V takšnih primerih je dovoljen šestmesečni dodatni rok.

Člen 11

Premiki, ki vplivajo na sosednje države članice

1. Če utegnejo morebitni ali znani okoljski vplivi predlaganega premika organizma vplivati na sosednje države članice, pristojni organ o svoji nameri izdaje dovoljenja obvesti države članice ali zadevne države in Komisijo, tako da pošlje osnutek sklepa s priloženim obrazložitvenim memorandumom in povzetkom ocene tveganja za okolje, kakor je opredeljeno v delu 3 Priloge II.

2. Druge zadevne države članice lahko v dveh mesecih od datuma obvestila Komisiji posredujejo pisne pripombe.

3. V šestih mesecih od datuma uradnega obvestila Komisija po predhodnem posvetu z Znanstvenim, tehničnim in gospodarskim odborom za ribištvo (STECF), ustanovljenim s členom 33 Uredbe (ES) št. 2371/2002 in Svetovalnim odborom za ribištvo in ribogojstvo, ustanovljenim s Sklepom 1999/478/ES, potrdi, zavrne ali spremeni predlagani sklep za odobritev dovoljenja.

4. V 30 dneh od datuma sklepa Komisije lahko zadevna država članica sklep posreduje Svetu. V nadaljnjih 30 dneh lahko Svet s kvalificirano večino sprejme drugačen sklep.

Člen 12

Odvzem dovoljenja

Pristojni organ lahko kadar koli začasno ali za stalno odvzame dovoljenje, če pride do nepredvidenih dogodkov z negativnimi

učinki na okolje ali avtohtono populacijo. Vsak odvzem dovoljenja mora biti znanstveno utemeljen, če so znanstveni podatki še nezadostni, pa se upošteva načelo previdnosti in nacionalne upravne predpise.

POGLAVJE IV

POGOJI ZA VNOS PO IZDAJI DOVOLJENJA

Člen 13

Spoštovanje drugih določb Skupnosti

Dovoljenje se lahko izda le za vnos na podlagi te uredbe in v primerih, ko je očitno, da se lahko izpolnijo zahteve na podlagi druge zakonodaje, zlasti:

- (a) pogoji za zdravje živali, določeni z Direktivo 2006/88/ES o zahtevah za zdravstveno varstvo živali in proizvodov iz ribogojstva ter o preprečevanju in nadzoru nekaterih bolezni pri vodnih živalih;
- (b) pogoji iz Direktive Sveta 2000/29/ES z dne 8. maja 2000 o varstvenih ukrepih proti vnosu organizmov, škodljivih za rastline ali rastlinske proizvode, v Skupnost in proti njihovem širjenju v Skupnosti ⁽¹⁾.

Člen 14

Izpust v ribogojске objekte v primeru rutinskega vnosa

V primeru rutinskega vnosa je izpust vodnih organizmov v odprti ali zaprti ribogojски objekt dovoljen brez karantene ali poskusnega izpusta, razen če v izjemnih primerih pristojni organ na podlagi izrecnega nasveta svetovalnega odbora ne odloči drugače. Premiki iz zaprtega ribogojskega objekta v odprt ribogojски objekt ne smejo biti rutinski.

Člen 15

Izpust v odprte ribogojске objekte v primeru nerutinskega vnosa

1. V primeru nerutinskega vnosa za izpust vodnih organizmov v odprt ribogojски objekt po potrebi veljajo pogoji iz odstavkov 2, 3 in 4.

2. Vodni organizmi se namestijo v določen objekt za karanteno znotraj ozemlja Skupnosti v skladu s pogoji iz Priloge III z namenom ustvariti zarodni stalež.

⁽¹⁾ UL L 169, 10.7.2000, str. 1.

3. Objekt za karanteno je lahko v državi članici, ki ni država članica prejemnica, pod pogojem, da se vse zadevne države članice strinjajo in da je navedena možnost vključena v oceni tveganja za okolje iz člena 9.

4. Po potrebi se lahko v ribogojških objektih države članice prejemnice uporabljajo le potomci vnesenih vodnih organizmov, če v času karantene ni bilo odkritih nobenih potencialno škodljivih neciljnih vrst. Stalež staršev se lahko izpusti v primerih, kjer se organizmi ne razmnožujejo v ujetništvu oziroma so v celoti razmnoževalno sterilni, in pod pogojem, da zagotovo ni nobenih potencialno škodljivih neciljnih vrst.

Člen 16

Poskusni izpust v odprti ribogojški objekt

Pristojni organ lahko zahteva, da se pred izpustom vodnih organizmov v odprte ribogojške sisteme opravi poskusni izpust, za katerega veljajo posebne omejitve in preventivni ukrepi na podlagi nasvetov in priporočil svetovalnega odbora.

Člen 17

Načrti ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih

Za vse nerutinske vnose in poskusne izpuste lahko prosilec pripravi načrt ukrepov, ki ga mora odobriti pristojni organ in ki med drugim vključuje odstranitev vnesene vrste iz okolja ali zmanjšanje gostote, za primere nepredvidenih dogodkov z negativnimi učinki na okolje ali naravne populacije. Če pride do takšnega dogodka, se načrti ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih nemudoma izvedejo, dovoljenje pa se lahko začasno ali za stalno prekliče v skladu s členom 12.

Člen 18

Nadzor

1. Tuje vrste se po izpustu v odprte ribogojške objekte nadzorujejo za obdobje dveh let ali za obdobje celotnega generacijskega ciklusa, če je slednje daljše, da se oceni, ali so bili vplivi pravilno predvideni, oziroma ali so prisotni dodatni ali drugi vplivi. Zlasti je treba preučiti stopnjo širjenja ali omejevanja posamezne vrste. Pristojni organ odloči, ali ima prosilec ustrezno strokovno znanje in izkušnje ali naj nadzor opravlja drugo telo.

2. V skladu z mnenjem svetovalnega odbora lahko pristojni organ zahteva daljša obdobja nadzora za ocenitev morebitnih dolgoročnih učinkov na ekosistem, ki jih je v obdobju iz odstavka 1 težko zaznati.

3. Svetovalni odbor ovrednoti rezultate programa nadzora in posebej zabeleži vse dogodke, ki v oceni tveganja za okolje niso bili pravilno predvideni. Rezultati vrednotenja se pošljejo

pristojnemu organu, ki povzete rezultate vključi v nacionalni register iz člena 23.

POGLAVJE V

POGOJI ZA PRENOS PO IZDAJI DOVOLJENJA

Člen 19

Spoštovanje drugih določb Skupnosti

Dovoljenje se lahko izda le za prenos na podlagi te uredbe, če je očitno, da se lahko izpolnijo zahteve na podlagi druge zakonodaje, ter zlasti:

- (a) pogoji za zdravje živali iz Direktive 2006/88/ES;
- (b) pogoji iz Direktive 2000/29/ES.

Člen 20

Nerutinski prenos v odprte ribogojške objekte

V primeru nerutinskih prenosov v odprte ribogojške objekte lahko pristojni organ zahteva, da se pred izpustom vodnih organizmov opravi poskusni izpust s posebnim omejevanjem in preventivnimi ukrepi na podlagi nasvetov in priporočil svetovalnega odbora.

Člen 21

Karantena

Država članica prejemnica lahko v izrednih primerih in z odobritvijo Komisije pred izpustom vrst v odprte ribogojške objekte z nerutinskim prenosom zahteva karanteno v skladu s členom 15(2), (3) in (4). Zahteva za odobritev Komisije mora vključevati razloge za uvedbo karantene. Komisija na takšno zahtevo odgovori v 30 dneh.

Člen 22

Nadzor po prenosu

Po nerutinskem prenosu se vrste nadzorujejo v skladu s členom 18.

POGLAVJE VI

REGISTER

Člen 23

Register

Države članice vodijo evidenco vnosov in prenosov s podatki o vseh prejetih vlogah in priloženo dokumentacijo, zbrano pred izdajo dovoljenja in v obdobju nadzora.

Register mora biti prosto dostopen državam članicam in javnosti v skladu z Direktivo 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju ⁽¹⁾.

Za izmenjavo informacij iz registrov držav članic bi lahko razvili poseben informacijski sistem v skladu s postopkom iz člena 30(2) Uredbe (ES) št. 2371/2002.

POGLAVJE VII

KONČNE DOLOČBE

Člen 24

Podrobni predpisi in prilagoditev tehničnemu napredku

1. Spremembe prilog I, II, III in IV ter njihove ustrezne določbe, potrebne za prilagoditev tehničnemu in znanstvenemu napredku, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 30(2) Uredbe (ES) št. 2371/2002.

2. V Prilogo IV je mogoče dodati samo tiste vrste vodnih organizmov, ki se že dalj časa (glede na njihov življenjski cikel) brez škodljivih učinkov uporabljajo v ribogojstvu na določenih območjih Skupnosti in katerih vnosi ali prenosi lahko potekajo brez naključnega premika potencialno škodljivih neciljnih vrst.

3. Komisija sprejme predpise o pogojih za dodajanje vrst v Prilogo IV, navedenih v odstavku 2, v skladu s postopkom iz člena 30(2) Uredbe (ES) št. 2371/2002.

4. Po sprejetju izvedbenih predpisov iz odstavka 3 lahko države članice zahtevajo od Komisije, da v Prilogo IV vključi vrste v skladu s postopkom iz odstavka 1. Države članice z znanstvenimi podatki dokažejo, da so izpolnjena merila za vključitev vrst v Prilogo IV. Komisija v roku petih mesecev po prejemu zahtevka, iz katerega se izključi čas, ki ga država članica potrebuje za zagotovitev dodatnih informacij, odloči o njegovi upravičenosti.

5. O zahtevkih držav članic za vključitev vrst v Prilogo IV, ki jih prejme pred začetkom veljavnosti Uredbe, pa odloči najpozneje do 1. januarja 2009.

6. Zadevne države članice lahko za svoje najbolj oddaljene regije, kot so opredeljene v členu 299(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, predlagajo vključitev vrst v posebni del Priloge IV.

Člen 25

Začetek veljavnosti

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se 6 mesecev po začetku veljavnosti Uredbe Komisije o izvedbenih pravilih iz člena 24(3), v vsakem primeru pa pred 1. januarjem 2009.

2. Določbe iz poglavja I in poglavja II ter člen 24 se uporabljajo od dneva začetka veljavnosti Uredbe.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Luxembourg, 11. junija 2007

Za Svet

Predsednik

H. SEEHOFER

⁽¹⁾ UL L 41, 14.2.2003, str. 26.

PRILOGA I

UPORABA

(Okvirne smernice za dokumentacijo, ki jo izpolni prosilec, predvideno v členu 6)

Če je mogoče, naj se podatki sklicujejo na znanstveno literaturo ter zapise osebne korespondence z znanstvenimi organi in strokovnjaki za ribolov. Prosilcem se svetuje, naj razlikujejo med premiki v „odprte“ ali „zaprte“ ribogojске objekte.

Če se prošnja nanaša na predlagani prenos in ne na vnos, se za namene te priloge izraza vnos/vnesen zamenja z izrazoma prenos/prenesen.

A. Povzetek

Navedite kratek povzetek dokumenta, vključno z opisom predloga, morebitnimi vplivi na avtohtone vrste in njihove habitate ter ublažitvene ukrepe za kar najboljše zmanjšanje možnih vplivov na avtohtone vrste.

B. Uvod

1. Ime (splošno in znanstveno) organizma, predlaganega za vnos ali prenos, z označitvijo roda, vrste, podvrste ali nižje taksonomske razvrstitve, če je to ustrezno.
2. Opišite značilnosti skupaj z razlikovalnimi značilnostmi organizma. Vključite strokovno risbo ali fotografijo.
3. Opišite zgodovino v ribogojstvu, okrepitve ali druge vnose (če je to primerno).
4. Opišite cilje in namen predlaganega vnosa, vključno z obrazložitvijo, zakaj takšnih ciljev z uporabo avtohtone vrste ni mogoče doseči.
5. Katere druge strategije so bile pretehtane za doseg ciljev predloga?
6. Katero je geografsko območje predlaganega vnosa? Opišite habitate, ekosistem in status varstva sprejemnega okolja. Vključite zemljevid.
7. Navedite število organizmov, predlaganih za vnos (začetno, končno). Ali je projekt mogoče razdeliti na različne sestavne dele? Če je odgovor pritrdilen, koliko organizmov je vključenih v posamezni del?
8. Opišite vir(-e) staleža (objekt) in genetsko zasnovano staleža (če je znana).

C. Podatki o življenju vrste, predlagane za vnos – za vsako življenjsko fazo

1. Opišite naravno območje razširjenosti in spremembe območja, ki so posledica vnosov.
2. Ali bo stalež, iz katerega bo izveden vnos/prenos, imel povezavo s katero od poznanih neciljnih vrst?
3. Kakšna je razširjenost teh neciljnih vrst na območju izvora staleža, ki bo vnesen/prenesen?
4. Navedite, kje je bila vrsta že vnesena, in opišite ekološke vplive na sprejemno okolje (plenilec, plen, tekmeč in/ali strukturni/funkcionalni elementi habitata).
5. Kateri dejavniki omejujejo vrsto v njenem naravnem območju razširjenosti?
6. Opišite fiziološko toleranco (kakovost vode, temperatura, kisik, slanost) v vsaki življenjski fazi (zgodnja življenjska faza, odraslost, faza razmnoževanja).

7. Opišite izbiro habitata in tolerance za vsako življenjsko fazo.
8. Opišite razmnoževalno biologijo.
9. Opišite selitveno obnašanje.
10. Opišite izbiro hrane za vsako življenjsko fazo.
11. Opišite hitrost rasti in življenjsko dobo (tudi na območju predlaganega vnosa, če je znana).
12. Kakšna je starost ali starostni razpon zadevnih vrst?
13. Opišite značilnosti obnašanja (družbene, ozemeljske, agresivnost).

D. Interakcija z avtohtonimi vrstami

1. Kakšne so možnosti preživetja in življenja vnesenega organizma v primeru, da uide? (Vprašanje se nanaša na premike v odprte in zaprte ribogojске objekte.)
2. Katere habitate bo vnesena vrsta na predlaganem območju vnosa verjetno zasedla in ali se bo to prekrivalo s katero izmed ranljivih ali ogroženih vrst? (Navedite, ali predlagano območje vnosa vključuje tudi sosednje vode.)
3. S katerimi avtohtonimi vrstami bo prišlo do nišnega prekrivanja? Ali obstajajo še neuporabljeni ekološki viri, ki bi jih vrsta lahko izkoristila?
4. S čim se bo vneseni organizem v sprejemnem okolju prehranjeval?
5. Ali bo to plenjenje škodljivo vplivalo na sprejemni ekosistem?
6. Ali bodo vneseni organizmi na predlaganem območju vnosa preživeli in se uspešno razmnoževali ali bo potrebno letno dopolnjevanje staleža? (Vprašanje se nanaša na vrste, namenjene odprtim ribogojским objektom.)
7. Ali se bodo vneseni organizmi križali z avtohtonimi vrstami? Ali je kot posledica predlaganega vnosa možno lokalno izumrtje katerega izmed staležev avtohtonih vrst? Ali lahko vneseni organizmi vplivajo na drstenje ali območja drstič lokalnih vrst?
8. Ali so kot posledica predlaganega vnosa možni vplivi na habitate ali kakovost vode?

E. Sprejemno okolje in sosednje vode

1. Navedite fizične podatke o sprejemnem okolju in sosednjih vodnih telesih, kot so sezonske temperature vode, slanost, kalnost, raztopljeni kisik, pH-faktor, hranila in kovine. Ali navedene vrednosti ustrezajo tolerancam/preferencam vrst, predvidenih za vnos, vključno s pogoji, potrebnimi za razmnoževanje?
2. Navedite sestavo vrst (veliki morski vretenčarji, nevretenčarji in rastline) v sprejemnih vodah.
3. Navedite podatke o habitatih na področju vnosa, vključno s sosednjimi vodami, in določite kritični habitat. Katere od navedenih vrednosti ustrezajo tolerancam/preferencam organizmov, predvidenih za vnos? Ali lahko vneseni organizmi motijo katerega izmed opisanih habitatov?
4. Opišite naravne ali umetne ovire, ki preprečujejo prehod vnesenih organizmov v sosednje vode.

F. Spremljanje

Opišite načrte za naknadno oceno uspešnosti vnosa predlagane vrste in način ocene morebitnih negativnih vplivov na avtohtone vrste in njihove habitate.

G. Načrt upravljanja

1. Opišite načrt upravljanja predlaganega vnosa. Opis bi moral vključevati, vendar ne izključno, naslednje podatke:
 - (a) ukrepe za zagotovitev, da v pošiljki niso prisotne druge (neciljne) vrste;
 - (b) komu in pod kakšnimi pogoji in zahtevami bo dovoljena uporaba predlaganih organizmov;
 - (c) ali bo predlagani vnos vključeval fazo pred trženjem;
 - (d) opis načrta ukrepov za odstranitev vrste;
 - (e) opis načrta za zagotavljanje kakovosti predloga; in
 - (f) druge zakonske zahteve, ki jih je treba izpolniti.
2. Opišite kemične, biofizične in upravljalvske ukrepe za preprečevanje naključnega pobega in naselitve organizmov in neciljnih vrst v neciljne sprejemne ekosisteme. Navedite podrobnosti o vodnem viru, kraju odvajanja odpadnih voda in morebitnem čiščenju odpadnih voda, bližini nevihtne kanalizacije, nadzoru nad plenilci, varovanju objekta in ukrepih za preprečevanje pobega, če so potrebni.
3. Opišite načrte ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih v primeru nenamernega, naključnega ali nedovoljenega izpusta organizmov iz objektov za gojenje in drstenje ali v primeru naključnega ali nepričakovanega širjenja območja naselitve po izpustu.
4. Če je namen predloga ustvariti ribje lovišče, navedite podrobne cilje lovišča. Komu bo takšno lovišče koristilo? Navedite podrobnosti o načrtu upravljanja in po potrebi vključite spremembe načrta upravljanja za prizadete vrste.

H. Poslovni podatki

1. Navedite ime lastnika in/ali podjetja, številko dovoljenja za ribogojstvo dejavnost in obrtno dovoljenje (če je primerno) ribogojnice ali ime državne agencije ali oddelka z imenom kontaktne osebe, telefonom, faksom in elektronskim naslovom.
2. Navedite ekonomsko smotrnost predlaganega projekta.

I. Reference

1. Navedite podrobno bibliografijo vseh referenc, citiranih v postopku priprave prošnje.
 2. Navedite seznam imen, vključno z naslovi, znanstvenih organov in strokovnjakov za ribištvo, ki so podali svoje mnenje.
-

PRILOGA II

Postopki in najnujnejši podatki, ki se preučijo pri oceni tveganja za okolje, predvideni v členu 9

Za ovrednotenje tveganj, povezanih z vnosom ali prenosom vodnih organizmov, je treba oceniti verjetnost naselitve organizmov in posledice takšne naselitve.

S postopkom se preuči najpomembnejše sestavne dele okolja. Postopek zagotavlja standardiziran pristop za vrednotenje tveganj genetskih in ekoloških vplivov ter možnosti za vnos neciljnih vrst, ki bi lahko vplivale na avtohtone vrste v predlaganih sprejemnih vodah.

Med postopkom pregleda ni poudarek na oceni, temveč na podrobnih bioloških in drugih pomembnih podatkih, ki nanjo vplivajo. V primeru znanstvene negotovosti bi moralo biti uporabljeno načelo previdnosti.

Če se prošnja nanaša na predlagani prenos, se za namene te priloge izraza „vnos/vnesen“ nadomestita z izrazoma „prenos/prenesen“.

DEL 1

POSTOPEK OCENE EKOLOŠKEGA IN GENETSKEGA TVEGANJA*Stopnja 1***Verjetnost naselitve in širjenja izven predvidenega območja vnosa**

Dogodek	Verjetnost (V, S, N) ⁽¹⁾	Gotovost (ZV, PV, MV, ZMV) ⁽²⁾	Pripombe za utemeljitev ocene ⁽³⁾
Pobegla ali razpršena vnesena ali prenesena vrsta se uspešno naseli in vzdržuje populacijo na predvidenem območju vnosa izven nadzora ribogojnega objekta.			
Pobegla ali razpršena vnesena ali prenesena vrsta se širi izven predvidenega območja vnosa.			
Končna ocena ⁽⁴⁾			

⁽¹⁾ V = visoka, S = srednja, N = nizka

⁽²⁾ ZV = zelo verjetno, PV = precej verjetno, MV = malo verjetno, ZMV = zelo malo verjetno

⁽³⁾ Ocenjevalec naj kot smernice za ocenjevanje uporablja Dodatek A in Dodatek B h Kodeksu ravnanja ICES.

⁽⁴⁾ Končna ocena verjetnosti naselitve in širitve je določena z vrednostjo najnižje ocenjenega elementa (na primer, oceni visoka in nizka za zgornje elemente skupaj tvorita končno oceno nizka). Zgoditi se morata oba dogodka – verjetnost, da se organizmi uspešno naselijo in vzdržujejo populacijo na predvidenem območju vnosa (bodisi v zaprtem okolju, kot je objekt, ali v naravnem habitatu), in verjetnost širjenja izven predvidenega območja vnosa (ocenjena skladno z zgornjimi pojasnili) – da lahko govorimo o naselitvi vrste izven predvidenega območja vnosa.

Končna ocena stopnje gotovosti je določena z vrednostjo elementa z najnižjo stopnjo gotovosti (na primer, oceni zelo verjetno in precej verjetno skupaj tvorita končno oceno precej verjetno). Pri oblikovanju končne ocene je treba upoštevati „škodljivost“ naselitve in širjenja ter razmerje med tveganji in koristmi.

*Stopnja 2***Posledice naselitve in širjenja**

Dogodek	Verjetnost (V, S, N)	Gotovost (ZV, PV, MV, ZMV)	Pripombe za utemeljitev ocene ⁽¹⁾
Genetsko mešanje z lokalnimi populacijami vodi k izgubi genetske raznovrstnosti.			

Dogodek	Verjetnost (V, S, N)	Gotovost (ZV, PV, MV, ZMV)	Pripombe za utemeljitev ocene ⁽¹⁾
Tekmovanje (hrana, prostor) z naravno populacijo ali njeno plenjenje vodi do iztrebljenja naravne populacije.			
Drugi neželeni ekološki dogodki			
Nekateri od zgoraj omenjenih dogodkov so prisotni tudi po odstranitvi vnesene vrste.			
Končna ocena ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Ocenjevalec naj kot smernice za ocenjevanje uporablja Dodatek A in Dodatek B h Kodeksu ravnanja ICES.
⁽²⁾ Končna ocena za posledice naselitve in širjenja je določena z vrednostjo elementa (posamezna verjetnost) z najvišjo oceno, končna ocena za stopnjo gotovosti pa je določena z vrednostjo elementa z najnižjo stopnjo verjetnosti.

Stopnja 3

Verjetnost tveganja v zvezi s tujimi in lokalno neprisotnimi vrstami

Enotna vrednost je določena na osnovi ocen stopenj 1 in 2:

Sestavni del	Verjetnost tveganja (V, S, N)	Gotovost (ZV, PV, MV, ZMV)	Pripombe za utemeljitev ocene ⁽¹⁾
Naselitev in širjenje (stopnja 1)			
Ekološke posledice (stopnja 2)			
Končna ocena skupne verjetnosti tveganja ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Ocenjevalec naj kot smernice za ocenjevanje uporablja Dodatek A in Dodatek B h Kodeksu ravnanja ICES.

⁽²⁾ Končna opredelitev verjetnosti tveganja je določena z višjo izmed dveh verjetnosti, kadar ni porasta verjetnosti, kadar ni porasta verjetnosti, je končna ocena višja vrednost obeh verjetnosti, torej visoka). Kadar je prisoten porast verjetnosti med dvema ocenjenima vrednostima (kombinacija visoke in nizke verjetnosti), je končna ocena srednja.

Rezultat te ocene bo izražen glede na naslednje stopnje tveganja:

Premik visokega tveganja:

- pomeni visoko tveganje za povzročitev škode biološki raznolikosti ter za druge ekološke posledice;
- deluje pod pogoji gojenja, pri katerih bi se tveganje za takšno škodo povečalo;
- vključuje ribogojski objekt, ki prodaja žive vodne živali za nadaljnje gojenje ali obnovo staleža;
- kot posledica je premik zelo problematičen (potrebni so večji ukrepi za ublažitev). Predlagana je zavrnitev predloga, razen če postopki ublažitve uspejo zmanjšati tveganje na nizko.

Premik srednjega tveganja:

- pomeni srednje tveganje za povzročitev škode biološki raznolikosti ter za druge ekološke posledice;
- deluje pod pogoji gojenja, pri katerih se tveganje za takšno škodo, ob upoštevanju vrst in pogojev omejevanja, ne bi nujno povečalo;
- vključuje ribogojski objekt, ki prodaja proizvode večinoma za prehrano ljudi;

- (d) kot posledica je premik srednje problematičen. Predlagana je zavrnitev predloga, razen če postopki ublažitve uspejo zmanjšati tveganje na nizko.

Premik nizkega tveganja:

- (a) pomeni nizko tveganje za povzročitev škode biološki raznolikosti ter za druge ekološke posledice;
- (b) deluje pod pogoji gojenja, pri katerih se tveganje za takšno škodo ne bi povečalo;
- (c) vključuje ribogojski objekt, ki prodaja proizvode zgolj za prehrano ljudi;
- (d) kot posledica premik ni problematičen. Predlagana je odobritev predloga. Ukrepi za ublažitev niso potrebni.

Predlog se v predstavljeni obliki lahko potrdi (ukrepi za ublažitev niso potrebni), če je skupno ocenjeno tveganje nizko in če je skupna ocena gotovosti, za katero je bilo ocenjeno splošno tveganje, zelo verjetno ali precej verjetno.

Če je na podlagi prve analize skupno tveganje ocenjeno kot visoko ali srednje, morajo biti v prošnjo vključeni predlogi za omejevanje ali ublažitev, ki se jih kasneje oceni z analizo tveganja, dokler se končna ocena skupnega tveganja ne zniža na nizko z oceno zelo verjetno ali precej verjetno. Opisi navedenih dodatnih stopenj, skupaj z natančno določitvijo ukrepov za omejevanje in ublažitev, so sestavni del ocene tveganj.

DEL 2

POSTOPEK OCENE NECILJNIH VRST

Stopnja 1

Verjetnost naselitve in širjenja neciljnih vrst izven predvidenega območja vnosa

Dogodek	Verjetnost (V, S, N)	Gotovost (ZV, PV, MV, ZMV)	Pripombe za utemeljitev ocene ⁽¹⁾
Neciljna vrsta je vnesena kot posledica vnosa ali prenosa vodnih organizmov.			
Vnesena neciljna vrsta naleti na dovzetne habitate ali organizme gostitelje.			
Končna ocena ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Ocenjevalec naj kot smernice za ocenjevanje uporablja Dodatek A in Dodatek B h Kodeksu ravnanja ICES.

⁽²⁾ Končna ocena verjetnosti je določena z vrednostjo elementa z najnižjo oceno tveganja, končna ocena za stopnjo gotovosti pa je prav tako določena z vrednostjo elementa z najnižjo stopnjo verjetnosti.

Stopnja 2

Posledice naselitve ali širjenja neciljne vrste

Dogodek	Verjetnost (V, S, N)	Gotovost (ZV, PV, MV, ZMV)	Pripombe za utemeljitev ocene ⁽¹⁾
Neciljna vrsta tekmuje z naravno populacijo ali jo pleni, kar vodi k njenemu iztrebljenju.			
Genetsko mešanje neciljne vrste z lokalnimi populacijami vodi k izgubi genetske raznovrstnosti.			
Drugi neželeni ekološki ali patološki dogodki.			

Dogodek	Verjetnost (V, S, N)	Gotovost (ZV, PV, MV, ZMV)	Pripombe za utemeljitev ocene ⁽¹⁾
Nekateri od zgoraj omenjenih dogodkov so prisotni tudi po odstranitvi vnesene neciljne vrste.			
Končna ocena ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Ocenjevalec naj kot smernice za ocenjevanje uporablja Dodatek A in Dodatek B h Kodeksu ravnanja ICES.

⁽²⁾ Končna ocena posledic je določena z vrednostjo elementa z najvišjo oceno tveganja, končna ocena za stopnjo gotovosti pa je določena z vrednostjo elementa z najnižjo stopnjo verjetnosti.

Stopnja 3

Verjetnost tveganja v zvezi z neciljnimi vrstami

Enotna vrednost je določena na osnovi ocen stopenj 1 in 2:

Sestavni del	Verjetnost tveganja (V, S, N)	Gotovost (ZV, PV, MV, ZMV)	Pripombe za utemeljitev ocene ⁽¹⁾
Naselitev in širjenje (stopnja 1)			
Ekološke posledice (stopnja 2)			
Končna ocena ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Ocenjevalec naj kot smernice za ocenjevanje uporablja Dodatek A in Dodatek B h Kodeksu ravnanja ICES.

⁽²⁾ Končna ocena verjetnosti tveganja je določena z vrednostjo elementa z najnižjo oceno tveganja, končna ocena za stopnjo gotovosti pa je prav tako določena z vrednostjo elementa z najnižjo stopnjo verjetnosti.

Pogoji za oceno verjetnosti tveganja v zvezi s tujimi vrstami (del 1) se z ustreznimi spremembami uporabljajo tudi za verjetnost tveganja v zvezi z neciljnimi vrstami (del 2), vključno z obvezno vključitvijo ukrepov za omejevanje in ublažitev.

DEL 3

SKUPNA OCENA TVEGANJA ZA OKOLJE – POVZETEK POROČILA

- Zgodovina, ozadje in utemeljitev prošnje:
 - Povzetek ocene tveganja
 - Povzetek ocene ekološkega in genetskega tveganja
 - Povzetek ocene tveganja v zvezi z neciljnimi vrstami
- Opombe:
- Ukrepi za blaženje:
- Končna izjava o možnem tveganju za vse organizme:
- Nasveti za pristojni organ:

PRILOGA III

Karantena

Karantena je sredstvo, s katerim je mogoče žive živali ali rastline in vse z njimi povezane organizme ohranjati v popolni izolaciji od okolja in s tem preprečiti vpliv na divje in gojene vrste ter neželene spremembe naravnih ekosistemov.

Tuje ali lokalno neprisotne vrste je treba v karanteni zadrževati dovolj dolgo, da se odkrije vse neciljne vrste in potrdi odsotnost povzročiteljev bolezni ali bolezni. Objekt mora biti zgrajen skladno s specifikacijami pristojnega organa države članice mesta postavitve, ki je odgovoren za njegovo odobritev. Trajanje karantene mora biti navedeno v dovoljenju. Če se objekt ne nahaja v državi članici prejemnici, morata svetovalni odbor, ki je odgovoren za objekt, in svetovalni odbor v državi članici prejemnici podati soglasje o času trajanja.

Upravljavci morajo karantenske objekte upravljati v skladu z naslednjimi pogoji. Upravljavec mora imeti tudi program za zagotavljanje kakovosti in postopkovni priročnik.

Kadar se prošnja nanaša na predlagani prenos, se za namene te priloge izraza „vnos/vnesen“ zamenja z izrazoma „prenos/prenesen“.

Odpadne vode in odstranjevanje odpadkov

Vse odpadne vode in odpadki, nastali v objektu, morajo biti obdelani tako, da se učinkovito uničijo vse morebitne ciljne vrste in z njimi povezani organizmi. Za zagotovitev nemotenega obratovanja in popolno omejevanje morajo biti sistemi karantene za čiščenje odpadnih voda opremljeni z varovalnimi rezervnimi mehanizmi.

Obdelane odpadne vode in odpadki lahko vsebujejo okolju škodljive snovi (npr. sredstva za preprečevanje obraščanja), ki jih je treba odstraniti na okolju čim bolj prijazen način.

Pripravljeni morajo biti podatki o čiščenju odpadnih voda in trdnih odpadkov, s seznamom osebja, odgovornega za čiščenje, in časovnim razporedom. Sistem mora biti nadzorovan, da se zagotovi učinkovito delovanje in zgodnje odkrivanje morebitnih napak.

Fizično ločevanje

Za zagotovitev omejevanja je treba prestavljene organizme hraniti ločeno od drugih organizmov. To izključuje poskusne vrste, vključene posebej z namenom preizkusiti učinke vnesenih vrst. Preprečiti je treba dostop ptic, drugih živali, povzročiteljev bolezni in onesnaževalcev.

Osebj

Dostop mora biti dovoljen le usposobljenemu, pooblaščenemu osebju. Obutev, roke in vse materiale, ki se uporabljajo v objektu, je treba pred izstopom iz objekta razkužiti (glej spodaj).

Oprema

Ob prejemu je potrebno z življenjskimi fazami, rezervoarji, vodo, prevoznimi kontejnerji in opremo v stiku z vnesenimi vrstami, vključno s transportnimi vozili, ravnati tako, da se prepreči pobeg vrst ali z njimi povezanih neciljnih vrst iz objekta. Ves prevozni in pakirni material mora biti razkužen ali sežgan, če je sežiganje materiala dovoljeno.

Poginuli primerki in odstranitev

Treba je voditi dnevno evidenco o poginulih primerkih, ki morajo biti na razpolago za inšpekcijski pregled pristojnega organa. Poginuli primerki se hranijo v objektu. Poginulih primerkov, tkiva ali lupin se ne sme zavreči pred odobreno obdelavo, da se zagotovi popolna dezinfekcija. Uporabi se lahko toplotna obdelava, kot sta avtoklaviranje ali kemična sterilizacija.

Poginule primerke je treba prijaviti pristojnim organom, države članice pa morajo pravočasno raziskati vzroke pogina. Poginule primerke je treba hraniti, prevažati in zavreči v skladu z Uredbo (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. oktobra 2002 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi⁽¹⁾.

Inšpekcijski nadzor in testi

V zvezi z neciljnimi vrstami morajo biti opravljeni redni inšpekcijski nadzori. Če je bila v organizmu odkrita takšna vrsta, prej neznana bolezen ali parazit, je treba izvesti ustrezne ukrepe za nadzor stanja. Ti ukrepi lahko vključujejo uničenje organizmov in razkužitev objekta.

Trajanje

Zahtevano trajanje karantene je odvisno od zadevnega organizma, sezonskosti neciljne vrste in pogojev gojenja.

Vodenje evidence

Karantenski objekti morajo voditi točno evidenco o naslednjem:

- času vstopa/izstopa osebja,
- številu poginulih primerkov in metodah hranjenja ali odstranitve,
- obdelavi pritočnih in odpadnih voda,
- vzorcih, ki so bili predani strokovnjakom za testiranje neciljnih vrst,
- vseh neobičajnih pogojih, ki vplivajo na obratovanje karantene (izpadi elektrike, poškodbe zgradbe, nevarne vremenske razmere itd.).

Razkuževanje

Razkuževanje vključuje uporabo razkužil v zadostni koncentraciji in dovolj dolgo, da se uničijo škodljivi organizmi. Razkužila in koncentracije za razkuževanje karantene morajo temeljiti na popolni razkužitvi morske in sladke vode. Podobni koncentracije se uporabljajo tudi za rutinsko razkuževanje. Pred izpustom v okolje je priporočljiva nevtralizacija vseh razkužil, objekti, ki uporabljajo morsko vodo, pa morajo poskrbeti tudi za preostanek oksidantov, nastalih med kemičnim razkuževanjem. V nujnih primerih, kot je odkritje uvoženega parazita ali povzročitelja bolezni, mora biti na razpolago dovolj razkužila za celoten objekt.

⁽¹⁾ UL L 273, 10.10.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo komisije (ES) št. 2007/2006 (UL L 379, 28.12.2006, str. 98).

PRILOGA IV

Seznam vrst, predviden v členu 2(5)

Šarenka, *Oncorhynchus mykiss*

Potočna zlatovčica, *Salvelinus fontinalis*

Krap, *Cyprinus carpio*

Beli amur, *Ctenopharyngodon idella*

Srebrni tolstolobik, *Hypophthalmichthys molitrix*

Sivi tolstolobik, *Aristichthys nobilis*

Japonska koritasta ostriga, *Crassostrea gigas*

Filipinska venerka, *Ruditapes philippinarum*

Postrvji ostriž, *Micropterus salmoides*

Jezerska zlatovčica, *Salvelinus alpinus*
